

nice și de decor (de Ioana Constantinescu, Miron Niculescu, Mioara Buescu, Marga Ene și Ella Conovici), menite să-i ajute substanțial pe artiștii amatori în munca pentru realizarea spectacolelor.

CURAJ ȘI VOIE BUNĂ

În urma deselor contacte și schimburi de experiență cu artiștii de circ străini, programele Circului nostru de Stat au avut de câștigat.

Asistând la spectacolul *Curaj și voie bună*, am aplaudat ritmul alert al reprezentației, maniera în care se fac schimbările de decor (fără obișnuitele și plicticoasele pauze), unele căutări inovatoare, grija pentru costum, pentru recuzita fiecărui număr. Chiar și aparițiile clovnilor sînt mult îmbunătățite, lipsite de „goan-gele” stupide cu care ne obișnuiseră, Denis vădind a fi un autentic talent, dotat în egală măsură cu umor și virtuți acrobatice. În plin progres se află și Boni și Toncini, deserviți însă, din păcate, de calitatea submediocră a textelor pe care le debitează.

Programul este centrat pe prezența în arenă a unor artiști de circ frunțași. Am revăzut cu plăcere talentatul cuplu muzical „Duo Sixtus”, plin de vervă și fan-tezie, utilizînd cu umor o varietate considerabilă de instrumente. Ar fi trebuit însă ca acestui număr să i se găsească un mic „scenariu”, care ar fi justificat mai cu umor acțiunile muzicale, elimi-nîndu-se însă acel balet gratuit al unui schelet fosforescent sau scena dezbrăcării în fața unei oglinzi paravan. Josefina a prezentat o suită de scamatorii amuzante, realizate cu o serie de aparate noi ce produc efecte spectaculoase. Numărul de zburători al colectivului Ganea, deși bine executat, a fost, din păcate, mult prea des văzut de spectatori în arena circului. Grija pentru forma de prezentare a nu-merelor a fost vădită și la talentata con-torsionistă Leni Popa și la Mirco (atît în dresurile de căței, cît și în prezentarea unor jonglerii specifice circuitului chinez). Mediocre însă și slab realizate au fost punctele din program ale duo-ului Cassian (lipsit de siguranță), ale dansatorilor Pra-hoveanu (lipsiți de grație și cu o osten-tație uneori de-a dreptul vulgară), după cum jongleria executată de duo Bădulescu a rămas de multe raté-uri.

Regizorul Mircea Gheorghiu a știut să creeze un cadru plăcut, colorat, discret, celor mai multe momente din arenă, în ciuda unei prezentări scrise cînd într-un fel de versuri ciudate, ce aduceau a hexa-metri antici, cînd în proză, pe un ton emfatic și ditirambic.

Totuși, programul poate fi considerat ca fiind realizat în ansamblu, marcînd ascensiunea reprezentațiilor noastre de circ.

Al. P.

BÓLNAVUL MIEU MĂTUR

Din răsfăț, din rea deprindere sau din iluzia unei expresivități sporite, un actor cîndva — nu știu cine și cînd — s-a tre-zit a rosti pe scenă *bólnav*. Altul, din aceleași motive sau poate din altele, a vîrit un *i* în pronumele posesiv *meu*, con-vins fiind că, mîeunat, cuvîntul dobîndește o cu totul altă rezonanță și noblețe. În sfîrșit, un al treilea actor a găsit că e semn de maturitate să pronunte *mătur* și nu, firesc, *matur*. (Ar mai fi și al patru-lea, și al cincilea caz, pînă la vreo zece-cincisprezece, dar n-am loc pentru toate: *dupe* pentru după, *pă* pentru pe etc.) Dacă asemenea „inițiative” ar fi rămas izolate, capricii de vedetă de odinioară, n-ar fi nimic de spus. Dar ele au epataț, au prins pu-tere de circulație, au devenit „tradiție”: cîți actori nu pronunță, invariabil și cu mîndrie, *mieu*?! (de unde, natural, și pluralele: *miei* și... *miele*).

Generalizat prin repetiție și contaminare, fenomenul a devenit supărător. Și în oare-care măsură, nociv. Se știe că, pe scenă (ca să nu zic și în viață), actorul e chemat să ofere, printre altele, modele de vorbire corectă. În gura actorului, cuvîn-tele trebuie să-și capete valoarea printr-o intonație expresivă, care să nu le vădu-vească de o pronunție exactă, ortoepică. Orice abatere duce la strîcarea limbii și, prin urmare, la știrbirea scopului educativ al spectacolului de teatru.

Așadar, nu *bólnav*, ci *bolnav*, nu *mieu*, ci *meu*, nu *mătur*, ci *matur*. Căci orice învăț are și dezvăț, spre binele obștesc. Iar acolo unde ar mai exista dubii ori ne-dumeriri, dicționarele Academiei R.P.R. stau la dispoziția tuturor, inclusiv la dis-poziția actorilor noștri de teatru.

Fl. P.